

Rövidesen felállítják a vöröskeresztes kórházat

Hatszáz vöröskeresztes önkéntes ápolónő van Szegeden — Dr. Csikós-Nagy Józsefné elnök nyilatkozata

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi vöröskeresztes választmány elnöknője: dr. Csikós-Nagy Józsefné most érkezett haza Budapestről, ahol a Vöröskereszt kórházának berendezését s az ottani példás ügymenetelt tanulmányozta. Az elnökasszony az elmúlt év folyamán hivatalos minőségben kint járt Németországban is s ott nyert betekintést a vöröskeresztes munka vezetésébe. Az ilyen módon szerzett ismeretek alapján irányítja dr. Csikós-Nagy Józsefné a Szegeden rövidesen felállítandó 400 ágyas vöröskeresztes kórház megszervezését s most is azzal a céllal tanulmányozta a budapesti Vöröskereszt kórházának berendezését, hogy tapasztalatait Szegeden értékesítse.

— Igen hasznos volt számomra, hogy betekintést nyerhettem a példásan működő, nagyszerűen felszerelt budapesti vöröskeresztes kórház életébe. — mondotta az elnöknő, akivel beszélgetést folytattunk budapesti tapasztalatairól. — Láttam, hogyan lehet olcsón és praktikusán beszerezni a szükséges dolgokat és hogyan kell a mi anyagi előinkhez mérten példásan felszerelni egy vöröskeresztes kórházat.

Dr. Csikós-Nagy Józsefné a legnagyobb elismerés hangján beszélt a budapesti Vöröskereszt kórházáról:

— Semmiben sem maradunk el a külföldi hasonló intézmények mögött. — mondotta. — Természetesen szorosabb keretek között, de mindenünk meg van.

Az elnökasszony elmondotta, hogy a budapesti vöröskeresztes kórház nemcsak a sebesültek testi javulásáról gondoskodik, hanem arról is, hogy lelki szükségleteiket is kielégítsék. Házi kápolna áll a sebesült katonák rendelkezésére, ezenkívül azoknak a lábadozó betegeknek, akik már járni tudnak, esténként szórakozóórát rendeznek. Az erre szolgáló nagyteremben gyűlnek össze esténként a lábadozók és énekek, szavalatokkal, társasjátékokkal szórakoznak az ápolónővérek felügyelete mellett. Ezenkívül minden kórteremben rádió van és a kórtermekben is társasjátékokkal szórakozhatnak a sebesültek.

— Az önkéntes ápolónőkiképzés állandóan folyik a budapesti vöröskeresztes kórházban. — folytatta nyilatkozatát dr. Csikós-Nagy Józsefné. — Amikor ott jártam, éppen jelen volt vitéz Horthy Istvánné, Kormányzóhelyettesünk felesége, valamint az ország több vezető asszonya. A miniszterek feleségei már valamennyien elvégezték az önkéntes ápolónői tanfolyamot és önmegtagadó, nemes viselkedéssel igyekeznek mindannyian példát nyújtani. Éjszakai szolgálatra is a legmagasabb állású vezetőférfiak hozzátartozói vállalkoznak.

Rátértünk ezután a Szegeden felállítandó vöröskeresztes kórházzal kapcsolatos teendőkre és arra, hogy mire volna még szükség a kórház felállításához.

— Elsősorban is pénz kellene. — mondotta az elnöknő —, mert ha elvesztünk egy iskolát, amiről szó van, át kell alakítani kórházzá s hogy milyen kiadások merülnek fel ezzel

kapcsolatban, elég, ha arra utalok, hogy teljes patika-felszerelést, teljes laboratóriumi felszerelést kell berendeznünk.

Közbevetőleg elmondja dr. Csikós-Nagy Józsefné, hogy megdöbben, amikor Budapesten megtekintette a vöröskeresztes kórház konyháját és megtudta, hogy a két takaréktűzhely, amelyen az 500 ágyas kórház lakói számára főznek, mindössze — 18.000 pengőbe került... Szerencsére ilyen kiadásra nem lesz szükség Szegeden, mert az egyetemi klinikák konyháiról élelmezik majd a vöröskeresztes kórház sebesült lakóit. Viszont minden emeleten egy kisebb konyhahelyiséget kell berendezni az ételek felmelegítése céljára. Természetesen a vízvezeték és a gázt is be kell vezetni.

— Elegendő a szegedi önkéntes ápolónők létszáma? — kérdeztük.

— Jelenleg körülbelül 600 ápolónőnk van, ez a szám kórházunk számára elegendő lesz. Sokan jelentkeznek az utóbbi időben frontszolgálatra a vöröskeresztes ápolónőink közül, azonban — mint Budapesten értesültem — a haretéri vöröskeresztes kórházakba csak hivatásos vöröskeresztes testvéreket visznek

ki, önkéntes ápolónő tehát nem mehet oda.

A vöröskeresztes önkéntes ápolónők beosztására vonatkozólag dr. Csikós-Nagy Józsefné azt a felvilágosítást adta, hogy lesznek közöttük fizetési ápolónők is, azok, akik osztályvezetői szolgálatot teljesítenek és reggel 7 órától este 7 ig, vagy az éjszakai órákban állandóan a kórházban tartózkodnak és dolgoznak. A fizetés nélküli önkéntes ápolónők természetesen csak néhány órát töltenek majd naponta a betegek mellett és azok, akik csak házi-betegápolási tanfolyamot végeztek, „összekötői” tisztet teljesítenek a sebesült katonák és családja között, leveleket írnak, felolvasnak és könyvtárai szolgálatot látnak el.

— Könyvtárat is szeretnénk felállítani a kórházunk számára, — tért rá az elnökasszony a katonák szellemi foglalkoztatására. Kérjük tehát azokat, akik könyveket adományozhatnak, hogy gondoljanak a sebesült katonákra és adományaikat küldjék el a Katolikus Nővédő Egyesület Korona-utcai székházába.

Ezenkívül 800 darab székre van szüksége a szegedi vöröskeresztes kórháznak, rádiókat is be kell szerezni a kórtermek számára és sok minden hiányzik még, de az elnökasszony reméli, bízva Szeged közönségének hazafias, segítő szellemében, hogy mire szükség lesz rá, minden együtt lesz a szegedi 400 ágyas vöröskeresztes kórházban...

Szatyor helyett gyékénybakkancsot készítenek a tápéi menyecskék

Naponta ezer pár gyékénybakkancsot csinálnak Tápén

(A Délmagyarország munkatársától) Tápét a nóta is Szeged híreségének jelzi, illetőleg azt állítja, hogy Szeged híres város, merthogy Tápéval határos... Nos, csakugyan híres hely ez a Szeged melletti tataros község, még pedig arról híres, hogy itt gyártják a jó, tartós gyékényszatyrot. Talán sehol a világon nem tudják úgy megfogni a gyékényt, mint Tápén. Asszony, ember egyaránt érti ott a gyékényfonás fortélyát...

Tápét évekkel ezelőtt még szántóföldek választották el Szegedtől. Most már teljesen hozzáépült a városhoz. A Somogytelep I. utcájának elején áll az első tápéi ház, itt kezdődik az ötezer telep amerikai rendszerű számozása, húsz évvel ezelőtt ezen a környéken épültek az első telepes házak.

Az első somogyitelepi háztól alig pár méteres nagy, feketebetűs tábla jelzi, hogy új földekre lépünk:

Tápé

A táblán túl már lakóházak következnek s talán a véletlen játéka, hogy az első tápéi házban temetkezési vállalkozó működik... A második épület a tápéi téglagyár, amelyben most szünetel a munka.

Legutóbb a Szilléri-sugárúti leányiskola növendékei rándultak ki a városból tanítónőjük vezetésével, hogy megtekintsék a tápéi téglagyárat. A nagy útat azonban felesleges volt megtenniük, mert a tápéi téglagyár most nem termel téglát. Pedig szükség volna téglára Tápén, mert erre felé is igen sok házat megrongált a víz.

Amikor legutóbb Tápén jártunk, még javában tatarozták a híres tápéi templomot. A restaurálási öszszeget Tápé község, Csongrád vármegye és Szeged városa adta össze, hogy a műemléknek tekinthető templomot, amelynek alapjait még az árpád-házi királyok korában rakták le, újjáépítsék. A templomot kibővítették, oldalszárnyat építettek hozzá és ma már teljesen új köntösben dicsőíti az Urat...

Hol vannak a tápéi asszonyok?

A népes falu főutcáján feltűnő, hogy asszonyokat alig látni. Hová lettek a tápéi asszonyok? Erről kérdezősködtünk Nagy István uramnak, aki egyik nevezetessége Tápénak. A 61 éves kis ember fürge és járású. Meg is becsülük Tápén: tagja a községi képviselőtestületnek és 30 esztendőn át a tápéi ifjúsági egy-let elnöke volt.

— A tápéi asszonyok nagyon sokat dolgoznak mostanában, — árulja el Nagy István. — Eddig gyékényszatyrokat és gyékényszőnyegeket gyártottak piacra, husvét óta új cikket gyártanak: gyékénybakkancsot! A községnek 5000 lakosa van, de jóformán minden második házában csak gyékénybakkancson dolgoznak. Más nem is készül most Tápén egyelőre. Még a szatyor fonását is abbahagyták, azt nem keresik annyira, mint a gyékénybakkancsot.

ésot. A bakkancsokat minden menyegységben felvásárolják a tápéiak. Asszony, leány, gyerek mind ezt csinálja mostanában, a férfiak a földdel bajlódnak.

Megtudjuk még, hogy hajnaltól késő estig csak gyékénybakkancsot gyártanak Tápén. Szinte egymással versenyeznek a derék tápéiak, hogy ki csinál meg a bakkancsból többet naponta. Mert hiszen télig, vagy százezer párnak el kell belőle készülnie. Naponta körülbelül ezer pár bakkancsot csinálnak Tápén a tápéiak jól keresnek vele, mert páronként 3 pengőért veszik át tőlük a gyékénybakkancsokat.

Fogytán a tápéi gyékényanyag

— Sűrűs-örömet dolgozunk a gyékénybakkancsokon reggeltől-estig. — mondja az egyik asszony munkaközben. Ifjú Nagy Józsefné-nek hívják s gyermekeivel együtt dolgozik. Naponta 10—12 pár bakkancs készül el nálunk. A fiam 19 éves, de már nagyon jó munkás, 4—5 pár bakkancsot is megcsinál naponta. A férjem gazdasági munkába jár, a gyékényfonás nem embernek való munka, nem is szívesen csinálja a férfinép. Nagy türelem kell hozzá s mi, asszonyok, győzzük türelemmel. Pedig azt mondják, hogy az asszonynépségnek nincs semmihez türelme...

— Csak az a baj, hogy fogytán már a tápéi gyékényanyag. Itt, Tápé környékén igen nehéz hozzájutni a gyékényhez a Pestmegyéből szállítjuk az anyagot. Ez persze megrágitja a munkát. Szeged határában — sajnos — van elég víz s legalább annyi haszon van benne, hogy megterem a gyékény, de a bakkancsfonáshoz nem mindegyik fajta használható. Ha így tart sokáig, nem lesz gyékényünk és akkor eltűnik majd a piacról a tápéi gyékény-holmi...

Egyelőre azonban nagy lendülettel készítik Tápén a gyékénybakkancsokat. Vig nótaszó mellett, jó kedvvel gyártják a gyékényszőnyeg, meg a tápéi szatyor helyett...

Elindul a komp...

Érdekes nevezetessége még Tápénak a Tiszán közlekedő komp. Most hogy megáradt a folyam, órákba telik, míg egyet fordul a komp a két part között. Napjában azért 8—10-szer is megfordul s mindenkor alaposan megrakva.

A tápéi komp azonban nem a tápéiaké, hanem Szeged város tulajdona. Igaz, hogy a város szívesen lemondana róla, mert a tápéi komp deficites „üzem”. A múlt évben ugyanis mindössze 6000 pengő volt a komp bevétele, a ráfizetés pedig alig futja majd 10.000 pengőből... A víz teljesen megrongálta az idén a kompházat, szinte hasznavehetetlenné vált, úgy, hogy most újra kell építeni 4000 pengős költséggel. A kompladikokat is javítani kellett az idén és a kompjárón a „sárleghúzás és jégtörés” csupán 3000 pengőbe került.

Valamikor a Kompjavadalom vármegyék legkitűnőbb jövedelmező volt. Változnak az idők, a komp sem jövedelmez többé, a nagy tél, a sok víz és a jég elvitte a jövedelmet...

Kerékpár, rádió, varrógép, gramofon
lemezujdonságok a legnagyobb választékban
Déry Géparuház Kis-utca, Nagy javító műhely